

Pedja Pilot & Band

Pismo

Zamisli,
ucim se da prastam...
A znam ruzno je otici
mislec' da ni rec ne dugujes nikom.
Kao da bezim od tragova svojih u pesku,
sto brze trcim dublji su likom.

Ili k'o macka
kada joj konzervu za rep
obesni derani vezu;
vreme se podlo ceri,
pravim se da ne vidim
da me vidici stezu...

I pisem ti, evo, pismo
sto ti ga nikad poslati necu,
pisem da cekam te (a bezim)
tamo gde smo nekad sanjali sreću.

Plovimo,
zvezdama vodjeni
toplim morima juznim,
gde su skoljke smaragdne
i morski cvetovi
tihi, jedini svedoci.

Dodji,
dodji cekam te
na brodu u boci;
makar za delic nocasnjeg sna,
dodji,

starimo i tonemo
u boci brod i ja.